

ritet, har til gennem Forhøjelse af deres Entreprisesummer at gøre sig betalt for deres Risiko, er i sig selv uheldig og modvirker i betydelig Grad den Prisdænkning, som bør indtræde. Dette Forhold har man ment at maatte sikre sig imod ved den foreslaaede Bestemmelse. Denne er naturligvis ikke til Hinder for, at der gives Laan af Statsboligfonden til en Haandværker, som selv vil være Bygherre, forudsat at han raader over de fornødne 15 pCt. af Anskaffelsessummen.

Som nævnt i de almindelige Bemærkninger foreslaas Udlaansvirksomheden begrænset væsentlig til mindre Lejligheder, hvilket ogsaa stemmer med Statsboligfondens senere Praksis; det har vist sig, at hvor der har været Vanskeligheder ved Udlejning af nybyggede Lejligheder, har denne Vanskelighed i væsentlig Grad vedrørt de noget større Lejligheder.

Til § 2.

Denne Bestemmelse om, at der i Reglen udkræves Kaution fra Kommunen for Halvdelen af Laanet, svarer til Lov 23. December 1922 § 3.

Til § 3.

Denne Paragraf er omtrent enslydende med Lov af 23. December 1922 § 2.

Til § 4.

Som nævnt i de almindelige Bemærkninger foreslaar man det samlede Udlaansbeløb, som hidtil ikke har været fikseret i Loven, men har været fastsat med Tilslutning fra Finansudvalgene, begrænset i selve Loven. I Henhold til Lov 23. December 1922 er der af Finansudvalgene givet Tilslutning til Udlaan af Beløb paa ialt 97 Mill. Kr., altsaa gennemsnitlig ca. 32 Mill. Kr. aarlig i de forløbne 3 Aar. Dette Beløb er der i Øjeblikket omtrent fuldstændig disponeret over.

Med Henblik herpaa og paa de foreliggende Oplysninger om, hvilke Laanemidler der vil blive Brug for, foreslaar man det samlede Udlaansbeløb begrænset til højst 20 Mill. Kr. for det førstkomende Aar og 10 Mill. for det næste.

For at forsøge at formindske Kurstabet paa Statsboligfondens Kasseobligationer, hvilket Kurstab selvsagt kan være generende for de byggende, foreslaar man Adgang til at udstede disse Kasseobligationer i udenlandsk Mønt, dersom dette med Henblik paa Afsætning i Udlandet af stør-

re Partier af Kasseobligationerne maatte skønnes hensigtsmæssigt.

Til § 5.

Ved denne Paragrafs I. Stk. er Bestemmelserne i Lov 23. December 1922 § 6, I. Stk. vedrørende Stempelbegunstigelser o. l. søgt tydeliggjort og simplificeret.

I II Stykke er Begunstigelserne for forskellige Dokumenter i Boligselskaber foreslaaet saaledes, at der ubetinget er Stempelfrihed, i Stedet for, at der som nu skal ansøges derom.

I III Stykke er der foreslaaet en ny Adgang for byggende, som ikke modtager Statsboligfondslaan, til eventuelt dog at nyde godt af Afgiftsbegunstigelserne. Det kan nemlig ellers forekomme, at en byggende, som iøvrigt ikke vilde have søgt saadanne Laan, nødsages dertil blot for at faa disse Begunstigelser, hvilket er aabenbart urimeligt, ikke mindst naar man netop tilsigter en Afvikling af Laanvirksomheden. Da imidlertid kun de Foretagender, som erholder Statsboligfondslaan, er blevet underkastet en Undersøgelse med Hensyn til Forsvarlighed, Almennyttighed etc., er den foreslaaede Adgang kun fakultativ, nemlig afhængig af, at Foretagendet skønnes at maatte ligestilles med de af Statsboligfonden støttede Foretagender.

Til §§ 6—7.

Bestemmelserne betyder Forlængelse for den foreslaaede Lovs Løbetid af Bestemmelsen i Lov af 18. Maj 1923, jfr. Lov af 4. Juni 1924, om kommunale Skattelempelser for Nybygninger. Med Hensyn til den foreslaaede Bestemmelse i § 7, sidste Stykke, bemærkes, at de første Skattelempelser blev givet i Henhold til Lov af 3. Juli 1916 for Nybygninger paabegyndt efter 1. Juni 1916. Da Skattelempelser stedse har kunnet gives for et Tidsrum af 10 Aar, efter at vedkommende Bygning er blevet taget i Brug, bortfalder altsaa de først givne Skattelempelser i 1926 og følgende Aar. Man foreslaar, at disse i sin Tid givne Skattelempelser ved Beslutning af Kommunalbestyrelserne kan forlænges til at gælde for vedkommende Bygning indtil den foreslaaede Lovs Udløbstid (1. April 1928). Det bemærkes herved, at i det af Folketinget vedtagne Forslag om kommunale Ejendomsskatter § 3, sidste Stykke, bestemmes det, at der for Boligbygninger, som er opført siden 1916, eller som nu opføres, skal gives et Fradrag paa 12 000 Kr. pr. Beboelseslejlighed i Ansættelsen til